

63- CHUYỆN CÔ GÁI QUÉT DỌN THẤY PHẬT SINH TÂM HOAN HỖ NÊN
ĐƯỢC SINH Ở CÔI TRỜI

Theo pháp ở Nam Thiên trúc, hễ trong nhà có đồng nữ thì phải bảo đồng nữ dậy sớm để quét dọn trong nhà, ngoài ngõ, bên trái bên phải thật sạch. Có một cô gái của vị trưởng giả dậy sớm quét sân, bỗng gặp Đức Như Lai đang đi ngang trước ngõ. Cô thấy Đức Phật sinh tâm hoan hỷ, chú ý nhìn Phật. Sau đó tuổi thọ ngắn ngủi, mạng chung cô sinh ở cõi trời. Phàm người sinh ở cõi trời có ba cách suy nghĩ. Tự suy nghĩ: “Xưa thân ta là gì?”, cô tự biết mình là thân người. “Nay sinh ở đâu?”, cô biết rõ là đang ở cõi trời. “Xưa tạo nghiệp gì mà được sinh đến đây?”, cô biết là nhờ thiện nghiệp thấy Phật mà sinh lòng hoan hỷ, nên mới được quả báo này. Cô cảm niệm ân sâu của Đức Phật, đi đến để cúng dường Phật. Đức Phật thuyết pháp cho cô nghe, cô chứng quả Tu-đà-hoàn.

Các Tỳ-kheo bạch Phật:

–Nhờ nhân duyên gì mà cô gái này được sinh lên cõi trời?

Đức Phật trả lời:

–Ngày xưa ở nhân gian, cô ta dậy sớm quét dọn, gặp Đức Phật đi ngang qua cửa, cô thấy Đức Phật sinh tâm hoan hỷ. Do nghiệp lành ấy cho nên được sinh lên cõi trời, cô lại đến chỗ Ta nghe pháp mà được chứng đạo.

M